

અમેરિકા માટેનું ભવિષ્ય અને 18 જુલાઈ, 2020 - નંબર ત્રણ

ઘન્ય છે તે આંખો, જે જુએ છે, અને તે કાન, જે સાંભળે છે

Jeff Pippenger

2023-08-25

સુધારક આંદોલનોની રેખાઓ પ્રકાશિતવાક્યના દસમા અધ્યાયના “સાત ગર્જનો”ને સમજવાની એક મુખ્ય ચાવી છે. “સાત ગર્જનો” 11 ઓગસ્ટ, 1840ના રોજ પ્રથમ દેવદૂતના સંદેશને મળેલી શક્તિના ઇતિહાસથી લઈને 22 ઓક્ટોબર, 1844ના મહાન નિરાશા સુધીનો ઇતિહાસ દર્શાવે છે. દસમો અધ્યાય આ સમજણને સમર્થન આપવા માટે અધ્યાયની અંદર જ ત્રણ આંતરિક સાક્ષીઓ પ્રદાન કરે છે.

“૧૮૪૦-૪૪નું એડવેન્ટ આંદોલન દેવની શક્તિનું એક મહિમામય પ્રકટીકરણ હતું; પ્રથમ દૂતનો સંદેશ દુનિયાના દરેક મિશનરી કેન્દ્ર સુધી પહોંચાડવામાં આવ્યો હતો, અને કેટલાક દેશોમાં એવી મહાન ધાર્મિક રસ જાગૃત થયો હતો, જે સોળમી સદીના સુધારણા પછી કોઈપણ દેશમાં જોવામાં આવ્યો હોય તેમાંથી સર્વોત્તમ હતો; પરંતુ ત્રીજા દૂતની અંતિમ ચેતવણી હેઠળ થનાર શક્તિશાળી આંદોલન દ્વારા આ બધું પણ અતિરેકિત થશે.” The Great Controversy, 611.

પ્રથમ દૂતનો સંદેશ 1840 પછીથી જગતમાં લઈ જવાયો હતો. યુરિયા સ્મિથે પાયોનિયરોની સમજણને વ્યક્ત કરી છે, જે સિસ્ટર વ્હાઇટ સાથે સુસંગત છે. સ્મિથ સ્વીકારે છે કે પ્રથમ દૂત 1798માં આવ્યો હતો અને દર્શાવે છે કે 1840માં નીચે ઉતરેલો તે જ પ્રથમ દૂત હતો. સ્મિથ અને પાયોનિયરો માત્ર સંદેશના આગમન અને તેની સશક્તિકરણ વચ્ચેનો ભેદ ધ્યાનમાં લઈ શક્યા નહોતા. સ્મિથ સ્પષ્ટપણે કહે છે કે જ્યારે પ્રકાશિતવાક્ય દર્શાવે છે કે દૂત એક પગ સમુદ્ર પર અને એક પૃથ્વી પર મૂકે છે, ત્યારે તે જગતમાં લઈ જવાતા સંદેશની ઓળખ નિર્દેશ કરે છે.

“અત્યેવ, 1798માં ખ્રિસ્તનો દિવસ નજીક છે એવી ઘોષણા કરવા સામે રહેલો પ્રતિબંધ સમાપ્ત થયો; 1798માં અંતનો સમય આરંભ્યો, અને નાનકડા પુસ્તક પરથી મુદ્રા દૂર કરવામાં આવી. તેથી, તે સમયથી પ્રકાશન 14નો દેવદૂત દેવના ન્યાયનો સમય આવી ગયો છે એવી ઘોષણા કરતાં આગળ વધ્યો છે; અને તે સમયથી જ અધ્યાય 10નો દેવદૂત સમુદ્ર અને ભૂમિ પર પોતાનો સ્થિતિસ્થાપક અવસ્થાન ધારણ કરીને એ શપથ બોલ્યો છે કે હવે સમય રહેશે નહીં. તેમની એકરૂપ ઓળખ વિષે કોઈ પ્રશ્ન રહી શકતો નથી; અને જે બધા દલીલો એકના સ્થાનનિર્ધારણ માટે લાગુ પડે છે, તે જ બીજાના કિસ્સામાં પણ સમાન રીતે પ્રભાવક છે. વર્તમાન પેઢી આ બે ભવિષ્યવાણીઓની પૂર્ણતા જોઈ રહી છે તે દર્શાવવા માટે અહીં અમને કોઈ દલીલમાં પ્રવેશ કરવાની જરૂર નથી. આગમનના પ્રચારમાં, ખાસ કરીને 1840થી 1844 સુધી, તેમની સંપૂર્ણ અને વિગતવાર સિદ્ધિનો પ્રારંભ થયો. આ દેવદૂતની સ્થિતિ—એક પગ સમુદ્ર પર અને બીજો ભૂમિ પર—તેની ઘોષણાના સમુદ્ર અને ભૂમિ દ્વારા વ્યાપક પ્રસરણને દર્શાવે છે. જો આ સંદેશ માત્ર એક જ દેશ માટે નિર્ધારિત હોત, તો દેવદૂત માટે માત્ર ભૂમિ પર જ પોતાનું સ્થાન ગ્રહણ કરવું પૂરતું હોત. પરંતુ તેનો એક પગ સમુદ્ર પર છે, જેના પરથી આપણે અનુમાન કરી શકીએ કે તેનો સંદેશ મહાસાગર પાર કરશે, અને પૃથ્વીના વિવિધ રાષ્ટ્રો તથા વિભાગો સુધી વ્યાપશે; અને આ અનુમાનને એ હકીકત વધુ મજબૂત કરે છે કે ઉપર ઉલ્લેખિત આગમન-ઘોષણા ખરેખર વિશ્વના દરેક મિશનરી સ્ટેશન સુધી પહોંચી હતી. આ વિષયે અધ્યાય 14 હેઠળ વધુ.” Uriah Smith, Thoughts on Daniel and the Revelation, 521.

આથી, દશમા અધ્યાયનો પહેલો શ્લોક 11 ઓગસ્ટ, 1840 ને સૂચવે છે, કારણ કે તે સમયે પ્રગટ થયેલી આગાહી મુજબ ઓટોમન સર્વોચ્ચતાનો અંત આવ્યો, જે પ્રકાશિતવાક્ય નવમાં આવેલી આગાહી સાથે સુસંગત હતો. સિસ્ટર વ્હાઇટ કહે છે:

“1840ના વર્ષમાં ભવિષ્યવાણીની બીજી એક નોંધપાત્ર પરિપૂર્ણતાએ ૮ ચાપક રસ જગાડ્યો. તેનાં બે વર્ષ પહેલાં, દ્વિ-તીય આગમનનો પ્રચાર કરતા અગ્રણી ઉપદેશકોમાંના એક, જોશિયા વિયે, પ્રકાશિતવાક્ય 9નું એક ૮ ચાપક યાત્રિક નિરૂપણ પ્રકાશિત કર્યું હતું, જેમાં તેણે ઓટોમન સામ્રાજ્યના પતનની આગાહી કરી હતી. તેની ગણતરીઓ અનુસાર, આ શક્તિનો પતન... 11 ઓગસ્ટ, 1840ના દિવસે થવાનો હતો, જ્યારે કોન્સ્ટાન્ટિનોપલમાં ઓટોમન શક્તિ ભંગ પામવાની અપેક્ષા રાખી શકાય. અને મને વિશ્વાસ છે કે આમ જ હોવાનું પ્રગટ થશે.”

“ચોક્કસ નિર્ધારિત તે જ સમયે, તુર્કીએ પોતાના રાજદૂતો દ્વારા યુરોપની સંયુક્ત શક્તિઓના સંરક્ષણને સ્વીકાર્યું, અને આ રીતે પોતાને ખ્રિસ્તી રાષ્ટ્રોના નિયંત્રણ હેઠળ મૂકી દીધી. આ ઘટનાએ આગાહીને બરાબર પૂર્ણ કરી. જ્યારે આ બાબત જાણીતી બની, ત્યારે મોટી સંખ્યામાં લોકો મિલર અને તેના સહયોગીઓ દ્વારા અપનાવવામાં આવેલા ભવિષ્યવાણીના અર્થઘટનના સિદ્ધાંતોની યોગ્યતા વિશે વિશ્વાસમાં આવ્યા, અને એક્ઝેન્ટ આંદોલનને અદભૂત પ્રેરણા પ્રાપ્ત થઈ. વિધાસંપન્ન અને પ્રતિષ્ઠિત પુરુષો, ઉપદેશમાં તથા તેના વિચારોના પ્રકાશનમાં, બંને રીતે, મિલર સાથે જોડાયા, અને 1840 થી 1844 સુધી આ કાર્ય ઝડપી ગતિએ વિસ્તરતું ગયું.” The Great Controversy, 334, 335.

દસમા અધ્યાયની પ્રથમ પંક્તિ 1840નું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને દસમી પંક્તિમાં આપણે 22 ઓક્ટોબર, 1844ના રોજ યોહાનને કડવી નિરાશામાં જોવા છીએ. યોહાન તેઓનું પ્રતિનિધિત્વ કરતો હતો જેઓએ નાનાં પુસ્તકનો સંદેશ વિશ્વ સુધી પહોંચાડ્યો, પરંતુ અંતે 22 ઓક્ટોબર, 1844ના રોજ કડવી નિરાશા સહન કરવી પડી. પ્રથમ પંક્તિથી દસમી પંક્તિ સુધી 1840થી 1844 સુધીના ઇતિહાસનું પ્રતિનિધિત્વ થાય છે. આ દસમા અધ્યાયની અંદરનું એક આંતરિક સાક્ષ્ય છે.

બીજો સાક્ષી યોહાન છે, જે તે નાનકડું પુસ્તક ખાય છે, અને તે તેના મુખમાં મીઠું લાગે છે; આ 11 ઓગસ્ટ, 1840ના સંદેશના તેના સ્વીકારનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને પછી 22 ઓક્ટોબર, 1844ના મહા નિરાશાના સમયે તે તેના પેટમાં કડવું બની ગયું.

અને મેં તે નાની પુસ્તકદંડિકા દૂતના હાથમાંથી લઈ લીધી, અને તેને ખાઈ નાખી; અને તે મારા મોઢામાં મધ જેવી મીઠી હતી; અને જ્યારથી મેં તેને ખાધી, ત્યારથી મારું પેટ કડવું થઈ ગયું. પ્રકટીકરણ 10:10.

દસમો વચન 1840 થી 1844 સુધીના ઇતિહાસને એક જ વચનમાં રજૂ કરે છે. આ અધ્યાયની અંદરનો તે બીજો આંતરિક સાક્ષી છે કે “સાત ગર્જનાઓ” એ જ તે ઇતિહાસનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. સિસ્ટર વ્હાઇટ પહેલેથી જ નિર્ધારિત કરી ચૂક્યાં છે કે “સાત ગર્જનાઓ” પ્રથમ અને બીજા દેવદૂતના સંદેશાઓ હેઠળ ઘટિત થયેલ ઘટનાઓના વર્ણનનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. બીજા દેવદૂતનો સંદેશ મહાન નિરાશા સમયે પૂર્ણ થયો હતો, તેથી “સાત ગર્જનાઓ” એ જ તે સમાન ઇતિહાસનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. આ સત્યને સમર્થન આપવા માટે ત્રણ આંતરિક સાક્ષીઓ છે કે 11 ઓગસ્ટ, 1840 થી 22 ઓક્ટોબર, 1844 ની મહાન નિરાશા સુધીનો ઇતિહાસ એ જ ભવિષ્યવાણીનો ઇતિહાસ છે, જેના પર પ્રકાશિતવાક્યના દસમા અધ્યાયમાં ભાર મૂકવામાં આવ્યો છે.

પછી અંતિમ વચનમાં, “સાત ગર્જનાઓ” સાથે સંકળાયેલ સત્યને અનુરૂપ, સંદેશાની રજૂઆત કરવા માટે આજ્ઞા આપવામાં આવે છે અને એ જ ઇતિહાસનું પુનરાવર્તન થવું જ જોઈએ.

અને તેણે મને કહ્યું, “તારે ફરીથી ઘણા લોકો, અને જાતિઓ, અને ભાષાઓ, અને રાજાઓ સમક્ષ ભવિષ્યવાણી કરવી જ જોઈએ.” પ્રકાશિતવાક્ય 10:11.

સાત ગર્જનાઓ એ ઓળખાવે છે કે એડવેન્ડિઝમની શરૂઆત—તે સંદેશ સશક્ત કરવામાં આવ્યો ત્યારે, જે “અંતના સમયમાં” અનમુદ્રિત કરવામાં આવ્યો હતો—એડવેન્ડિઝમના અંતનું દૃષ્ટાંત આપશે, જ્યારે 1989માં અનમુદ્રિત કરવામાં આવેલ સંદેશ સશક્ત કરવામાં આવશે, પ્રકટીકરણ દસના દૂતના ઉત્તરાણ

દ્ર. 12 નહીં, પરંતુ પ્ર. કટીકરણ અઢારના ઉતરતા દૂત દ્ર. 12. પ્ર. કટીકરણ અઢારનો દૂત 11 સપ્ટેમ્બર, 2001ના રોજ ઉતર્યો હતો, અને હવે અમે 1840થી 1844ની ઐતિહાસિક પુનરાવર્તનની સમાપ્તિ ની નજીક આવી રહ્યા છીએ.

અધ્યાય દસ અંગેના આ નિરીક્ષણો વર્ષોથી જાહેર ક્ષેત્રમાં રહ્યા છે. જે બાબત તાજેતર સુધી ક્યારેય ઓળખવામાં આવી ન હતી, તે એ છે કે તે પવિત્ર ઇતિહાસ સાથે તેની અંદર સંનિવિષ્ટ એક બીજો પવિત્ર ઇતિહાસ પણ છે. આ ઇતિહાસને માત્ર તેઓ જ ઓળખશે જે આલ્ફા અને ઓમેગા સિદ્ધાંતને સ્વીકારે છે, જે કોઈ વસ્તુના અંતને તેની શરૂઆત સાથે ઓળખે છે. પવિત્ર ઇતિહાસની અંદરનો આ સંનિવિષ્ટ ઇતિહાસ એક નિરાશાથી શરૂ થાય છે અને મહાન નિરાશા પર પૂર્ણ થાય છે. 1843 થી 1844નો ઇતિહાસ 1840 થી 1844ના ઇતિહાસની અંદર આવેલો, છતાં તેનાથી ભિન્ન, એક વિશેષ ઇતિહાસરેખા છે. સિસ્ટર વ્હાઇટ અને ખ્રિસ્ત બંને આ ઇતિહાસરેખાને સંબોધે છે.

૧૮૪૦-૧૮૪૪ દરમિયાન આપવામાં આવેલા બધા સંદેશાઓને હવે શક્તિશાળી રીતે પ્રસ્તુત કરવા જોઈએ, કારણ કે ઘણા લોકો પોતાનો માર્ગભાન ગુમાવી ચૂક્યા છે. આ સંદેશાઓ સર્વ ચર્ચામાં પહોંચવા જોઈએ.

“ખ્રિસ્તે કહ્યું, ‘તમારી આંખો ધન્ય છે, કારણ કે તે જુએ છે; અને તમારા કાન ધન્ય છે, કારણ કે તે સાંભળે છે. કેમ કે હું તમને સત્ય કહું છું કે ઘણા પ્રભુવક્તાઓ અને ધર્મી મનુષ્યોએ જે વસ્તુઓ તમે જુઓ છો તે જોવા ઇચ્છા કરી, છતાં તે જોઈ નથી; અને જે વસ્તુઓ તમે સાંભળો છો તે સાંભળવા ઇચ્છા કરી, છતાં તે સાંભળી નથી’ [Matt. 13:16, 17]. ધન્ય છે તે આંખો જેણે 1843 અને 1844માં જોવામાં આવેલી વસ્તુઓ જોઈ.”

“સંદેશ આપવામાં આવ્યો હતો. અને આ સંદેશને ફરીથી જાહેર કરવામાં કોઈ વિલંબ થવો જોઈએ નહીં, કારણ કે સમયના ચિહ્નો પૂર્ણ થઈ રહ્યા છે; સમાપનનું કાર્ય પૂર્ણ થવું જ જોઈએ. થોડા સમયમાં એક મહાન કાર્ય પૂર્ણ થશે. દેવની નિયુક્તિ દ્વારા ટૂંક સમયમાં એવો સંદેશ આપવામાં આવશે કે જે પ્રબળ ઘોષણામાં વિકસિત થશે. ત્યાર પછી દાનિયેલ પોતાના હિસ્સામાં ઊભો રહેશે, પોતાનું સાક્ષ્ય આપવા માટે.” Manuscript Releases, volume 21, 437.

“ભવિષ્યવક્તાઓ અને ધર્મીઓએ તે બાબતો જોવા ઇચ્છા કરી છે” જે “1843 અને 1844માં જોવામાં આવી હતી.” ઈસુએ આ પવિત્ર ઇતિહાસનો ઉલ્લેખ બે સુસમાચારોમાં કર્યો હતો, પરંતુ દરેક ઉલ્લેખ અલગ સંદર્ભમાં હતો.

અને તેણે તેમને દ. ૪ ઇંતો દ્ર. 12 ઘણી બાબતો કહી, એમ કહ્યું : જુઓ, એક વાવનાર વાવણી કરવા નીકળ્યો. અને જ્યારે તે વાવી રહ્યો હતો, ત્યારે કેટલાક બીજ માર્ગકાંઠે પડ્યાં; અને આકાશના પક્ષીઓ આંધ્રુ આને તેમને ચૂંધી ખાઈ ગયા. કેટલાક પથ્થરો જાડાં થઈ ગયાં; અને તેમને ઘણું માટી નહોતું; અને માટી ઊંડી ન હોવાથી તે તરત જ ઊગી નીકળ્યાં. પરંતુ સૂર્ય ઉગ્યો ત્યારે તે બળી ગયા; અને મૂળ ન હોવાથી સુકાઈ ગયા. અને કેટલાક કાંટાઓ વચ્ચે પડ્યાં; અને કાંટાઓ ઊગી નીકળ્યાં અને તેમને દબાવી દીધાં. પરંતુ કેટલાક સારા જમીનમાં પડ્યાં, અને ફળ આપ્યાં—કેટલાંક સોગણું, કેટલાંક સાઠગણું, અને કેટલાંક ત્રીસગણું. જેને સાંભળવા માટે કાન હોય, તે સાંભળે. પછી શિષ્યો તેની પાસે આવીને તેને કહ્યું, “તમે તેમને દ. ૪ ઇંતોમાં કેમ બોલો છો?” તેણે ઉત્તર આપ્યો અને તેમને કહ્યું, “કારણ કે તમને ૨ વર્ગના રાજ્યના રહસ્યો જાણવાનું આપવામાં આવ્યું છે, પરંતુ તેમને આપવામાં આવ્યું નથી. કેમ કે જેને છે, તેને વધુ આપવામાં આવશે, અને તે વધુ સમૃદ્ધિ પામશે; પરંતુ જેને નથી, તેની પાસેથી જે કંઈ છે તે પણ વધુ લેવામાં આવશે. તેથી હું તેમને દ. ૪ ઇંતોમાં બોલું છું; કારણ કે તેઓ જોતા હોવા છતાં નથી જોતા, અને સાંભળતા હોવા છતાં નથી સાંભળતા, અને સમજી પણ નથી શકતા. અને તેમની બાબતમાં યશાયાહની ભવિષ્યવાણી પૂર્ણ થાય છે, જે કહે છે: ‘તમે સાંભળતા તો સાંભળશો, પણ સમજશો નહીં; અને જોતા તો જોશો, પણ ગ્રહણ નહીં કરો. કારણ કે આ પ્રજા નું હૃદય

જડ બની ગયું છે, અને તેમના કાન ભારેલા થઈ ગયા છે, અને તેમણે પોતાની આંખો બંધ કરી છે; એવું ન થાય કે તેઓ પોતાની આંખોથી જોવે, અને પોતાના કાનોથી સાંભળે, અને પોતાના હૃદયથી સમજે, અને ફરી વળે, અને હું તેમને આરોગ્ય આપું.' પરંતુ ધન્ય છે તમારી આંખો, કારણ કે તે જુએ છે; અને તમારા કાન, કારણ કે તે સાંભળે છે. કારણ કે હું તમને સત્ત્વ કહું છું કે ઘણા ભવિષ્યવક્તા ઇસ્રાએલ અને ધાર્મિક પુરુષોએ જે વસ્તુઓ તમે જુઓ છો તે જોવા ઇચ્છી હતી, છતાં જોઈ નહોતી; અને જે વસ્તુઓ તમે સાંભળી છો તે સાંભળવા ઇચ્છી હતી, છતાં સાંભળી નહોતી." મત્ત ૧૩:૩-૧૭.

માથ્યુમાં ઈસુ દેવના વચનના પ્રભાવ વિશે બોલતાં, અને મનુષ્યોને "સાંભળવા" માટે આહ્વાન કરતાં, ઓળખાવે છે કે જે લાઓદિકીયાઓ તે સંદેશને નકારી કાઢે છે, જેને જોવા ભવિષ્યવક્તાઓ ઇચ્છતા હતા, તેઓ યશાયા અધ્યાય છમાં પ્રતિનિધિત્વ પામેલા હતા. Future for America એ ૧૧ સપ્ટેમ્બર, ૨૦૦૧ ના સંદર્ભમાં વારંવાર યશાયા છ રજૂ કર્યો છે, કારણ કે તે તારીખે ઇસ્લામના આક્રમણ સાથે પ્રકાશન અઢારનો શક્તિશાળી દેવદૂત ઉતર્યો અને પોતાની મહિમાથી પૃથ્વીને પ્રકાશિત કરી. બધા ભવિષ્યવક્તાઓ પરસ્પર સહમત છે, અને યશાયા છની ત્રીજી કલમમાં આપણે એ જ દેવદૂતનો સીધો ઉલ્લેખ જોવા પામીએ છીએ.

જે વર્ષે રાજા ઉઝ્ઝીઝયાહ મરણ પામ્યો, એ વર્ષે મેં પણ પ્રભુને એક સિંહાસન ઉપર બેઠેલા જોયા, ઊંચા અને ઉન્નત; અને તેમના વસ્ત્રનો ઘેરાવ મંદિરને ભરતો હતો. તેના ઉપર સેરાફીમ ઊભા હતા; દરેકને છ પાંખો હતી; બે દ્વારા તેણે પોતાનું મુખ ઢાંક્યું, અને બે દ્વારા તેણે પોતાના પગ ઢાંક્યા, અને બે દ્વારા તે ઉડતો હતો. અને એક બીજાને પોકારીને કહેતો હતો, "પવિત્ર, પવિત્ર, પવિત્ર, સેનાઓના યહોવા છે; સમગ્ર પૃથ્વી તેમની મહિમાથી પરિપૂર્ણ છે." યશાયા ૬:૧-૩.

જ્યારે પ્રકાશિતવાક્ય અઢારનો દેવદૂત ઉતરે છે ત્યારે પૃથ્વી તેની મહિમાથી પ્રકાશિત થાય છે, અને યશાયા આપણને બીજી એક મહત્વપૂર્ણ કુંજી આપે છે જ્યારે તે જણાવે છે કે પવિત્રસ્થાનનું તેનું દર્શન રાજા ઉઝ્ઝીઝયાહના મૃત્યુના વર્ષમાં થયું હતું. રાજા ઉઝ્ઝીઝયાહે મંદિરમાં યાજકનું કાર્ય કરવાની કોશિશ કરી હતી. એંસી યાજકો અને મહાયાજકે તેને એવું કરવાથી રોક્યો, ત્યાં સુધી કે પ્રભુએ તેના કપાળ પર તેને કુષ્ઠરોગથી પીડિત કર્યો. રાજ્યસત્તાને ચર્યસત્તા સાથે જોડવાની કોશિશ કરવા બદલ તેને પશુની છાપ પ્રાપ્ત થઈ. તે તરત જ મર્યો નહીં; તેને સિંહાસન પરથી દૂર કરવામાં આવ્યો અને તેના સ્થાને બીજાને બેસાડવામાં આવ્યો, અને સમયગાળા દરમિયાન અંતે ૧૧ સપ્ટેમ્બર, ૨૦૦૧ના દિવસે તેનું મૃત્યુ થયું. એડવેન્ટિસ્ટ ચર્ચ ક્રમશઃ મરી જાય છે, જેમ ખ્રિસ્તના સમયમાં યહૂદી ચર્ચ મરી ગઈ હતી. પરંતુ ૧૧ સપ્ટેમ્બર, ૨૦૦૧ના દિવસે એડવેન્ટિઝમ—જે પહેલેથી જ દાનિયેલ અગિયારના છેલ્લાં છ વચનોના સંદેશને નકારી ચૂક્યું હતું—યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સના પ્રોટેસ્ટન્ટ શિંગડા તરીકે અંતે આવી પહોંચ્યું, અને ત્યારબાદ યશાયાથી પ્રતિનિધિત્વ પામનારાઓને પ્રકાશિતવાક્ય અઢારના પ્રથમ સ્વર દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામેલા સંદેશને લઈ જવા માટે બોલાવવામાં આવ્યા.

અને યાજક અઝાર્યાહ તેના પાછળ અંદર ગયો, અને તેની સાથે યહોવાના એંસી યાજકો હતા, જે પરાક્રમી પુરુષો હતા. અને તેઓએ રાજા ઉઝ્ઝીઝયાહનો સામનો કર્યો અને તેને કહ્યું, "હે ઉઝ્ઝીઝયાહ, યહોવા માટે ધૂપ અર્પણ કરવું તારા અધિકારમાં નથી, પરંતુ હારૂનના પુત્રોએવા યાજકોના અધિકારમાં છે, જેઓ ધૂપ અર્પણ કરવા માટે પવિત્ર કરાયેલા છે; પવિત્ર સ્થાનમાંથી બહાર નીકળ, કારણ કે તું અપરાધી ઠર્યો છે; અને તેનો માન યહોવા દેવ તરફથી તને મળશે નહિ." ત્યારે ઉઝ્ઝીઝયાહ ક્રોધિત થયો, અને ધૂપ અર્પણ કરવા માટે તેના હાથમાં ધૂપદાની હતી; અને જ્યારે તે યાજકો પર ક્રોધ કરતો હતો, ત્યારે યહોવાના ભવનમાં, ધૂપની વેદીની બાજુએ, યાજકોની સામે જ તેના કપાળ પર કુષ્ઠરોગ ફાટી નીકળ્યો. અને મુખ્ય યાજક અઝાર્યાહ તથા બધા યાજકોએ તેની તરફ જોયું, અને જોયું કે તેના કપાળ પર કુષ્ઠરોગ હતો; તેથી તેઓએ તેને ત્યાંથી તરત બહાર કાઢ્યો; હા, તે પોતે પણ બહાર નીકળવા ઉતાવળ કરી, કારણ કે યહોવાએ તેને પ્રહાર કર્યો હતો. અને રાજા ઉઝ્ઝીઝયાહ પોતાના મરણના દિવસ સુધી કુષ્ઠરોગી રહ્યો, અને કુષ્ઠરોગી હોવાને કારણે અલગ ઘરમાં વસ્યો; કારણ કે તે યહોવાના ભવનથી અલગ કરવામાં આવ્યો હતો; અને તેનો પુત્ર યોતામ રાજમહેલ ઉપર અધિકારી

હતો, અને દેશના લોકોનો ન્યાય કરતો હતો. 2 કાળવૃત્ત 26:17-21.

આ વાતને ઓળખવી મહત્વપૂર્ણ છે કે 11 સપ્ટેમ્બર, 2001ના રોજ પ્રોટેસ્ટન્ટિઝમનું શિંગડું સેવન્ટ-ડે એક્ઝેન્ટિસ્ટ યર્યમાંથી દૂર કરવામાં આવ્યું, કારણ કે અંતિમ દિવસોમાં પ્રકાશિતવાક્યના સંદેશના અનુદ્રાંકન માટે ત્રણ મુખ્ય ઘટકો છે. તેમાંનું એક છે રિપબ્લિકનિઝમના શિંગડાં અને પ્રોટેસ્ટન્ટિઝમના શિંગડાંનો સમાનાન્તર ઇતિહાસ. બીજો જે ઘટક ઓળખવો આવશ્યક છે તે છે સાત યર્યોના મહત્વનો પ્રશ્ન, અને નિશ્ચિતરૂપે ત્રીજો છે “સાત ગર્જનાઓ.” આ ત્રણેય ભવિષ્યવાણીય ઘટકો મળીને તે સંદેશ રચે છે જેનું અનુદ્રાંકન થઈ રહ્યું છે, અને આ વાત ઓળખવી આવશ્યક છે કે જેમ ખ્રિસ્તના સમયમાં યહૂદી યર્યને પસાર કરી દેવામાં આવ્યો હતો, તેમ “અંતિમ દિવસોમાં” એક્ઝેન્ટિઝમને પણ પસાર કરી દેવામાં આવે છે.

યશાયા પોતાના ઇતિહાસમાં ઈશ્વરના અવિશ્વાસુ ચૂંટાયેલા લોકોને સંદેશ પહોંચાડવા માટે સ્વયંસેવક બને છે, અને ઈસુ પોતાના ઇતિહાસમાં એ જ પરિસ્થિતિને સંબોધવા માટે એ જ શબ્દોનો ઉપયોગ કરે છે. વચનબંધ ચૂંટાયેલા લોકોને અવગણીને પસાર કરવામાં આવી રહ્યા છે, અને તેઓ “સાંભળવા” તથા આરોગ્ય પામવા ઇનકાર કરે છે.

અને તેણે કહ્યું, જા, અને આ પ્રજાને કહેજે: તમે ખરેખર સાંભળો, પરંતુ સમજો નહીં; અને ખરેખર જુઓ, પરંતુ ગ્રહણ ન કરો. આ પ્રજાનું હૃદય જાડું કર, અને તેમના કાન ભારેલા કર, અને તેમની આંખો બંધ કર; નહિ તો તેઓ પોતાની આંખોથી જોશે, અને પોતાના કાનોથી સાંભળશે, અને પોતાના હૃદયથી સમજશે, અને ફરી વળશે, અને સાજા થશે. યશાયા 6:9, 10.

યશાયા જે કાર્ય હાથ ધરે છે, તે જ કાર્ય યોહાન અને હિઝકિયેલે હાથ ધર્યું હતું જ્યારે તેમણે નાનું પુસ્તક ખાધું હતું. તેઓ કરારથી પસંદ કરાયેલા એવા લોકસમૂહ માટે તાડનાનો સંદેશ લે છે, જે પ્રભુના મુખમાંથી ઉગાળી કાઢવામાં આવવાની પ્રક્રિયામાં છે. બીજી વખત જ્યારે ઈસુ તે ઇતિહાસનો ઉલ્લેખ કરે છે, જેને જોવા માટે ભવિષ્યવક્તાઓ અને ધર્મી લોકોએ ઇચ્છા ધરી હતી, તેનો લેખાજોખો લૂકાએ કર્યો છે.

અને તું, કફરનહૂમ, જે સ્વર્ગ સુધી ઊંચું કરવામાં આવ્યું છે, તે પાતાળ સુધી નીચે ધકેલાઈ જશે. જે તમારું સાંભળે છે તે મારું સાંભળે છે; અને જે તમારો તિરસ્કાર કરે છે તે મારો તિરસ્કાર કરે છે; અને જે મારો તિરસ્કાર કરે છે તે જેણે મને મોકલ્યો છે તેનો તિરસ્કાર કરે છે. અને તે સિતેર આનંદ સાથે પાછા ફર્યા અને કહેવા લાગ્યા, હે પ્રભુ, તમારા નામથી તો દૈતો પણ અમને આધીન થાય છે. અને તેણે તેમને કહ્યું, હું શૈતાનને વીજળીની જેમ સ્વર્ગમાંથી પડતો જોયો હતો. જુઓ, હું તમને સાપો અને વિછીઓ ઉપર પગ મૂકવાનો, અને શત્રુની સર્વ શક્તિ ઉપર અધિકાર આપું છું; અને કોઈ પણ રીતે કંઈ તમને નુકસાન કરશે નહીં. તો પણ, આમાં આનંદ ન કરો કે આત્માઓ તમને આધીન થાય છે; પરંતુ એમાં આનંદ કરો કે તમારા નામ સ્વર્ગમાં લખાયેલા છે. તે જ ઘડીએ યેશુ આત્મામાં આનંદિત થયા અને કહ્યું, હે પિતા, સ્વર્ગ અને પૃથ્વીના પ્રભુ, હું તારો આભાર માનું છું કે તું આ વાતો જ્ઞાનીઓ અને બુદ્ધિમાનો પાસેથી છુપાવી રાખી છે અને શિશુઓને પ્રગટ કરી છે; હા, હે પિતા, કારણ કે આવું તારી દૃષ્ટિમાં પ્રસન્નકારક હતું. મારા પિતાથી બધી વસ્તુઓ મને સોંપવામાં આવી છે; અને પુત્ર કોણ છે તે પિતા સિવાય કોઈ જાણતું નથી; અને પિતા કોણ છે તે પુત્ર સિવાય કોઈ જાણતું નથી, અને જેને પુત્ર તેને પ્રગટ કરવા ઇચ્છે છે તે જાણે છે. અને તેણે પોતાના શિષ્યો તરફ ફરીને, અવગથી કહ્યું, ધન્ય છે તે આંખો કે જે તમે જોતા છો તે વસ્તુઓ જુએ છે; કારણ કે હું તમને કહું છું કે ઘણા ભવિષ્યવક્તાઓ અને રાજાઓએ તે વસ્તુઓ જોવા ઇચ્છી હતી જે તમે જુઓ છો, અને જોઈ નહોતી; અને તે વસ્તુઓ સાંભળવા ઇચ્છી હતી જે તમે સાંભળો છો, અને સાંભળી નહોતી. લૂક 10:15-24.

ફરી એકવાર, જેમને તે જોવા નો વિશેષાધિકાર પ્રાપ્ત થયો છે જે જોવા માટે ધર્મી ઓએ અભિલાષા રાખી હતી, એવા લોકો સાથે સંકળાયેલી આશીર્વાદની પૃષ્ઠ ભૂમિ એવી એક કરારબદ્ધ પસંદ કરેલી પ્રજા વિષે છે, જેને પસાર કરી દેવામાં આવી રહી છે અને જે “સાંભળવા” અનિચ્છુક છે. બહેન વાઇટે કપરનહૂમ પર ખ્રિસ્તની નિંદાનો ઉલ્લેખ કર્યો છે, જે મહાન પ્રકાશના અસ્વીકારનું એક પ્રતીક છે, અને તેમણે [કૌસ]માં

એડવેન્ટિઝમ વિરુદ્ધ નો ઠપકો મૂકી એડવેન્ટિઝમ પર ભાર મૂક્યો હતો.

“દેવના હોવાનો દાવો કરતા સંતાનોમાં કેટલી ઓછી સહનશીલતા પ્રગટ થઈ છે, કેટલાં કડવા શબ્દો બોલવામાં આવ્યા છે, અને આપણા વિશ્વાસના ન હોય એવા લોકો વિરુદ્ધ કેટલો ધિક્કાર ઉચ્ચારવામાં આવ્યો છે. અનેક લોકોએ અન્ય ચર્ચોના સભ્યોને મહાપાપી તરીકે જોયા છે, જ્યારે પ્રભુ તેમને આ રીતે જોતો નથી. જે લોકો અન્ય ચર્ચોના સભ્યોને આ રીતે જુએ છે, તેમણે દેવના પરાક્રમી હાથ હેઠળ પોતાને નમ્ર કરવાની જરૂર છે. જેમને તેઓ દોષિત ઠરાવે છે, તેઓને કદાચ બહુ ઓછો પ્રકાશ, ઓછી તકો અને થોડાં જ વિશેષાધિકારો મળ્યા હશે. જો તેમને એવો પ્રકાશ મળ્યો હોત જેવો આપણાં ચર્ચોના અનેક સભ્યોને મળ્યો છે, તો તેઓ ઘણાં વધુ ઝડપથી આગળ વધ્યા હોત, અને વિશ્વ સમક્ષ પોતાના વિશ્વાસનું વધુ સારું પ્રતિનિધિત્વ કર્યું હોત. જે લોકો પોતાના પ્રકાશનો ગર્વ કરે છે, અને છતાં તેમાં ચાલવામાં નિષ્ફળ જાય છે, તેમના વિષે ખ્રિસ્ત કહે છે, ‘પણ હું તમને કહું છું, ન્યાયના દિવસે તૂર અને સિદ્ધોન માટે તમારાં કરતાં વધુ સહનયોગ્ય થશે. અને હે કફરનહૂમ [સાતમા-દિવસના એડવેન્ટિસ્ટો, જેમને મહાન પ્રકાશ મળ્યો છે], જે સ્વર્ગ સુધી ઊંચું કરવામાં આવ્યું છે [વિશેષાધિકારના દૃષ્ટિકોણથી], તે નરક સુધી નીચે ઉતારવામાં આવશે; કારણ કે જે પરાક્રમી કાર્યો તારામાં કરવામાં આવ્યા છે, જો તે સોદોમમાં કરવામાં આવ્યા હોત, તો તે આજ દિવસ સુધી ટક્યું હોત. પણ હું તમને કહું છું, ન્યાયના દિવસે સોદોમની ધરતી માટે તારાં કરતાં વધુ સહનયોગ્ય થશે.’ ત્યારે ઈસુએ ઉત્તર આપીને કહ્યું, ‘હે પિતા, સ્વર્ગ અને પૃથ્વીના પ્રભુ, હું તારો આભાર માનું છું, કારણ કે તું આ વાતો જ્ઞાનીઓ અને બુદ્ધિશાળીઓથી [તેમના પોતાના અંદાજમાં] છુપાવી છે, અને બાલકોને પ્રગટ કરી છે.’”

“અને હવે, કારણ કે તમે આ બધા કાર્યો કર્યા છે, ચહોવા કહે છે, અને હું વહેવા ઊઠીને તમને બોલતો રહ્યો, પરંતુ તમે સાંભળ્યું નહિ; અને મેં તમને બોલાવ્યા, પરંતુ તમે ઉત્તર આપ્યો નહિ; તેથી હું આ ઘર સાથે, જે મારાં નામથી ઓળખાય છે, જેમાં તમે ભરોસો રાખો છો, અને તે સ્થળ સાથે, જે મેં તમને અને તમારા પિતૃઓને આપ્યું હતું, શીલોહ સાથે જે કર્યું છે તેવું જ કરીશ. અને જેમ મેં તમારા સર્વ ભાઈઓને, અર્થાત્ એફ્રાઈમના સમગ્ર વંશને, મારી દૃષ્ટિમાંથી કાઢી નાખ્યા, તેમ હું તમને પણ મારી દૃષ્ટિમાંથી કાઢી નાખીશ.” Review and Herald, August 1, 1893.

એડવેન્ટિઝમમાં જે “પરાક્રમી કાર્યો” કરવામાં આવ્યા હતા, તે એવા કાર્યો હતા જે ધર્મી મનુષ્યો અને પ્રબોધકોએ જોવાની અને સાંભળવાની ઇચ્છા રાખી હતી. તે પરાક્રમી કાર્યોનું પ્રતિનિધિત્વ 1843 અને 1844ના ઇતિહાસમાં થયું હતું, જ્યારે મધ્યરાત્રીના પોકારનો સંદેશ જાહેર કરવામાં આવ્યો હતો. એડવેન્ટિઝમે પોતાના ઇતિહાસને, અને ખાસ કરીને 1843 અને 1844ના ઇતિહાસને, નકારી કાઢ્યો છે. એવો ઇતિહાસ, જે નિરાશાથી શરૂ થાય છે અને નિરાશાથી જ સમાપ્ત થાય છે, અને સાથે એવો પણ ઇતિહાસ, જેનો હેતુ તેમને નવેસરથી બનાવવામાં આવેલી પૃથ્વીમાં દોરી જવાનો હતો.

“માર્ગની શરૂઆતમાં તેમની પાછળ એક તેજસ્વી પ્રકાશ સ્થાપિત કરવામાં આવ્યો હતો, જે વિષે એક દેવદૂતે મને કહ્યું કે તે ‘મધ્યરાત્રીનો પોકાર’ હતો. આ પ્રકાશ સમગ્ર માર્ગભર ઝળહળતો રહ્યો અને તેમના પગોને પ્રકાશ આપતો રહ્યો, જેથી તેઓ ઠોકર ન ખાય.”

“જો તેઓ પોતાની આંખો ઈસુ પર સ્થિર રાખતા, જે તેમના જ સમક્ષ હતા અને તેમને શહેર તરફ દોરી રહ્યા હતા, તો તેઓ સુરક્ષિત હતા. પરંતુ થોડા જ સમયમાં કેટલાક થાકી ગયા, અને કહેવા લાગ્યા કે શહેર તો હજુ બહુ દૂર છે, અને તેઓ તો એમાં આ પહેલાં જ પ્રવેશી જવાની અપેક્ષા રાખતા હતા. ત્યારે ઈસુ પોતાના મહિમામય જમણા હાથને ઊંચો કરીને તેમને પ્રોત્સાહિત કરતા, અને તેમના હાથમાંથી એક પ્રકાશ પ્રગટ થતો, જે એડવેન્ટ સમૂહ ઉપર લહેરાતો, અને તેઓ ‘હલ્લેલૂયા!’ કહીને પોકારતા. અન્ય લોકોએ ઉદ્ધતાપૂર્વક તેમના પાછળના પ્રકાશનો ઇનકાર કર્યો, અને કહ્યું કે તેમને આટલા દૂર સુધી બહાર લાવનાર દેવ નહોતાં. તેમની પાછળનો પ્રકાશ બુઝાઈ ગયો, અને તેમના પગ ધોર અંધકારમાં રહી ગયા; અને તેઓ ઠોકર ખાઈ ગયા, લક્ષ્યચિહ્ન અને ઈસુ બંનેની નજર ગુમાવી બેઠા, અને માર્ગ પરથી નીચે અંધકારમય અને દુષ્ટ જગતમાં પડી ગયા.” Early Writings, 15.

યહૂદાના વંશનો સિંહ હવે જે ખોલી રહ્યો છે તે 1843 અને 1844 નો ઇતિહાસ છે. “સાત ગર્જનાઓ” 1840 થી 1844 ને દર્શાવે છે, પરંતુ તે અવધિમાં એક અત્યંત વિશિષ્ટ ઇતિહાસ સમાયેલો છે, જે કરારના ઇતિહાસના આરંભથી જ પૂર્વઘાયિત કરવામાં આવ્યો છે. દરેક સુધારાત્મક યજ્ઞવળ એકબીજાની સમાનાન્તર છે અને સમાન માર્ગચિહ્નો ધરાવે છે. જો તેઓ એકબીજાથી ભિન્ન હોત, તો શેતાન દરેક સુધારાત્મક યજ્ઞવળ માટે આક્રમણની ભિન્ન યોજના રચતો, પરંતુ તે કદી એમ કરતો નથી.

“પરંતુ શેતાન નિષ્ક્રિય નહોતો. હવે તેણે તે જ પ્રયત્ન કર્યો, જે તેણે દરેક અન્ય સુધારક યજ્ઞવળમાં કર્યો હતો—સત્ય કાર્યના સ્થાને તેના ઉપર નકલી વસ્તુ લાદીને લોકોને છેતરવા અને નાશ કરવા. જેમ ખ્રિસ્તી ચર્ચની પ્રથમ સદીમાં ખોટા ખ્રિસ્તો હતા, તેમ સોળમી સદીમાં ખોટા પ્રબોધકો ઊભા થયા.”
The Great Controversy, 186.

આ અવતરણમાં અમે વહેંચી રહ્યા છીએ તે સમગ્ર સંદેશના સંદર્ભમાં મૂળભૂત મુદ્દો એવો છે કે જ્યારે એડવેન્ટિઝમે પ્રોટેસ્ટન્ટવાદના આવરણને જાળવી રાખવાનું બંધ કર્યું અને 11 સપ્ટેમ્બર, 2001ના રોજ તે આવરણ તેમની પાસેથી સંપૂર્ણપણે દૂર કરવામાં આવ્યું, ત્યારે પણ તેઓ હજી આ જ દાવો કરે છે કે તેઓ જ તે બાકી રહેલી યજ્ઞવળ છે જે ત્રીજા દેવદૂતની ઉચ્ચ ઘોષણા પ્રગટ કરે છે. તેમ છતાં, તેઓ જ નકલી છે. જો તમે ઓળખતા ન હો કે હવે કઈ યજ્ઞવળ પ્રોટેસ્ટન્ટવાદનું શિંગડું ધારણ કરી રહી છે, તો સંયુક્ત રાજ્ય અમેરિકાના બે શિંગડાં વચ્ચેનો સમાનાંતર અર્થ સમજવો લગભગ અશક્ય છે.

૧૮૪૩ અને ૧૮૪૪નો ઇતિહાસ દરેક સુધારાત્મક આંદોલનમાં પ્રતિનિધિત્વ પામે છે, અને હવે અમે પ્રાચીન ઇઝરાયેલના દેવના પસંદ કરાયેલા લોકો તરીકેના પ્રારંભ તથા ઇઝરાયેલના દેવના પસંદ કરાયેલા લોકો તરીકેના અંતનો ઉપયોગ આધુનિક ઇઝરાયેલ માટે તે જ બાબત દર્શાવવા કરીશું, જેમાં સુધારાત્મક આંદોલનોની દરેક રેખામાં પ્રતિનિધિત્વ પામેલ ૧૮૪૩ અને ૧૮૪૪ પર ખાસ ધ્યાન કેન્દ્રિત રહેશે.

મૂસાએ ભવિષ્યવાણી કરી હતી કે પ્રભુ પોતાની સમાન એક પ્રભુવક્તાને ઊભો કરશે, અને તે પ્રભુવક્તા ઈસુ હતા. પ્રેરિતોનાં કૃત્યોમાં લૂક તેની પુષ્ટિ કરે છે કે ઈસુએ મૂસાની ભવિષ્યવાણીને પૂર્ણ કરી.

તારો પરમેશ્વર યહોવા તારા મધ્યમાંથી, તારા ભાઈઓમાંથી, મારા સમાન એક ભવિષ્યવક્તાને તારા માટે ઊભો કરશે; તેની તમે સાંભળશો. દ્વિતીય વ્યવસ્થા 18:15.

ઈસુ એ પ્રભુવક્તા છે, જેને આપણે સાંભળવાના છીએ.

કારણ કે મૂસાએ ખરેખર પિતૃઓને કહ્યું હતું કે, ‘પ્રભુ તમારો દેવ તમારા ભાઈઓમાંથી મારા સમાન એક પ્રભુવક્તા તમને ઊભો કરશે; જે કંઈ તે તમને કહે, તે સર્વ બાબતોમાં તમે તેની સાંભળશો. અને એવું થશે કે જે કોઈ આત્મા તે પ્રભુવક્તાની સાંભળશે નહીં, તે પ્રજામાંથી નાશ પામશે.’ હા, અને સમૂએલથી માંડીને પછી આવેલા સર્વ પ્રભુવક્તાઓએ, જેટલાંએ વાણી કરી છે, તેમણે પણ આ દિવસોની પૂર્વઘોષણા કરી છે. તમે પ્રભુવક્તાઓના સંતાનો છો, અને તે કરારના પણ, જે દેવએ આપણા પિતૃઓ સાથે કર્યો હતો, અબ્રાહામને કહીને, ‘અને તારા વંશમાં પૃથ્વીના સર્વ કુળો આશીર્વાદ પામશે.’ તમારા માટે પ્રથમ દેવએ પોતાના પુત્ર ઈસુને ઊભો કરીને તમને આશીર્વાદ આપવા મોકલ્યો, એટલે કે, તમને પૈકી દરેકને તેની દુષ્ટતાઓમાંથી ફેરવીને. પ્રેરિતોના કાર્યો 3:22-26.

ખ્રિસ્તની સુધારણા-રેખા અંતકાળે શરૂ થાય છે, જેમ બધી સુધારણા-રેખાઓ થાય છે. ખ્રિસ્તના દિવસોમાં “અંતકાળ” તેમનો જન્મ હતો. શાસ્ત્ર ઓળખાવે છે કે તેમના જન્મ સમયે જ્ઞાનમાં વધારો થયો હતો, જે દાનિયેલના પુસ્તકમાં “અંતકાળ”ની વ્યાખ્યા સાથે સુસંગત છે. તેઓ ધણિયારા હોય, પૂર્વમાંથી આવેલા જ્ઞાની પુરુષો હોય, ક્રોધિત હેરોદ્દ હોય, અથવા મંદિરના અન્ના અને શિમ્યોન હોય—તેમના જન્મ સમયે જ્ઞાનમાં વધારો થયો હતો. તે સમયે યહૂદી ચર્ચના નેતૃત્વને અવગણવામાં આવ્યું. ત્યાગક્રમ ધીમે ધીમે આગળ વધ્યો, પરંતુ તેની શરૂઆત તેમણે અંતકાળે ઉઘાડવામાં આવેલા સંદેશને નકારવાથી થઈ.

“મનુષ્યો તેને જાણતા નથી, પરંતુ આ સમાચાર ૨ વર્ગને આનંદથી પરિપૂર્ણ કરી દે છે. વધુ ઊંડા અને વધુ કોમળ રસથી પ્રકાશના લોકમાંથી આવેલા પવિત્ર પ્રાણીઓ પૃથ્વી તરફ આકર્ષાય છે. તેમની હાજરીથી આખું જગત વધુ તેજસ્વી બની જાય છે. બેથલહેમની ટેકરીઓ ઉપર અગણિત ૨ વર્ગદૂતોની ભીડ એકત્રિત થઈ છે. તેઓ વિશ્વને આ આનંદના સમાચાર જાહેર કરવાનો સંકેત મળવાની રાહ જુએ છે. જો ઇઝરાયેલના આગેવાનો તેમના સોંપાયેલા વિશ્વમાં સરયાઈથી નિભાઈ ચાલે, તો તેઓ ઇસુના જન્મની ઘોષણા કરવાનો આનંદ વહેંચી શકે છે. પરંતુ હવે તેઓ અવગણવામાં આવી ચકે.” The Desire of Ages, 47.

ડેનિયલ અગિયાર અધ્યાયની ચાલીસમી વાણી પૂર્ણ થઈ ત્યારે, 1989માં એડવેન્ટિસ્ટ્સને તત્વ અવગણાયું હતું. ઇસુનું પ્રતીકરૂપ બનેલા મોશીના ઇતિહાસમાં “અંતનો સમય” તેનો જન્મ હતો, જ્યારે તેના પરિવારને અને ત્યારબાદ ફરાઉનની દીકરીને બાળક મોશી વિષે જ્ઞાનમાં વધારો પ્રાપ્ત થયો હતો. તેનું નામ, નિશ્ચિતરૂપે, “પાણીમાંથી બચાવવામાં આવેલ” એવો અર્થ આપે છે, અને ઇસુનો અર્થ છે “ચહોવા બચાવે છે.”

“અંતના સમય” પછી બધી સુધારણા-રેખાઓ એવો એક બિંદુ દર્શાવે છે, જ્યારે તે વિશિષ્ટ ઇતિહાસમાં વધારવામાં આવેલ જ્ઞાનને ઔપચારિક સ્વરૂપ આપી એવા સંદેશામાં રૂપાંતરિત કરવામાં આવે છે, જેને તે પેઢી સમક્ષ સાક્ષી તરીકે ઊભું રાખી શકાય, જે પેઢીને અંતના સમયે ઉન્મુદ્રિત કરવામાં આવેલ પ્રકાશ માટે જવાબદાર ઠેરવવામાં આવવાની છે.

યોહાન બાપ્તિસ્તે ખ્રિસ્તના સંદેશને ઔપચારિક સ્વરૂપ આપ્યું, અને મોસાનો સંદેશ તેના ચાલીસમા વર્ષે ઔપચારિક સ્વરૂપે પ્રગટ થયો, જ્યારે તેણે પોતાની જ શક્તિથી ઇઝરાયેલને મિસરમાંથી છોડાવવાનો પ્રયાસ કર્યો. મિસરમાંથી મુક્તિના સંદેશનો હવે જાહેર નોંધપોથીમાં સમાવેશ થયો હતો.

ચાલીસ વર્ષ પછી મૂસાનું સંદેશ સળગતા ઝાડ પાસે શક્તિથી સમર્થિત થયું અને તેની સાથે દેવત્વનાં બે ચિન્હો હતાં, જેમનું પ્રતિનિધિત્વ તે લાકડી દ્વારા થયું જે સાપમાં ફેરવાઈ ગઈ અને તે કુષ્ઠગ્રસ્ત હાથ દ્વારા થયું જેને મૂસાએ પોતાની છાતીમાંથી બહાર ખેંચ્યો. ઇસુનું સંદેશ તેમના બાપ્તિસ્મા સમયે શક્તિથી સમર્થિત થયું, અને તેની સાથે દેવત્વનાં બે ચિન્હો હતાં—પિતાનો સ્વર અને પવિત્ર આત્મા. બંને ઇતિહાસોમાં આગવું માર્ગચિહ્ન પ્રથમ નિરાશા, વિલંબનો સમય, બીજા દૂતના આગમન અથવા 1843નું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

મૂસાની વંશરેખામાં આવેલી નિરાશા તેની પત્ની દ્વારા દર્શાવવામાં આવી હતી, જ્યારે દેવદૂત મૂસાએ પોતાના પુત્રનું સુન્તન ન કરાવ્યું હોવાથી તેને મારવા ઉતર્યો હતો. ભયમાં સિપ્પોરાએ પોતે જ તેમના પુત્ર પર તે વિધિ કરી. મૂસાએ પોતાના પુત્રનું સુન્તન કરાવવાનું ભૂલી ગયો હતો! અબ્રાહામને અપાયેલ કરારનું જ ચિહ્ન મૂસા દ્વારા ભૂલી જવાયું હતું. પિતા અબ્રાહામે ઇજિપ્તમાં હિબ્રીઓની બંદીવાસ અને ત્યાંથી મળનારી મુક્તિની આગાહી મૂકી હતી, અને તેની આ ભવિષ્યવાણી ખાસ કરીને મૂસા દ્વારા પૂર્ણ થવાની હતી, છતાં મૂસા પોતાના પુત્રનું સુન્તન કરાવવાનું ભૂલી ગયો. તે સમયે મૂસાએ સિપ્પોરાને મુક્તિ પછી સુધી તેના પિતાની પાસે રહેવા માટે પાછી મોકલી દીધી. તે મિધાનમાં ત્યાં સુધી રહી, જ્યાં સુધી મૂસાએ ઇઝરાયેલના સંતાનોને લાલ સમુદ્રના જળમાંથી પસાર ન કરાવ્યા; પ્રેરિત પૌલ આપણને જાણ કરે છે કે તે બાપ્તિસ્માનું પ્રતિકાત્મક પૂર્વચિત્ર છે, એ જ વિધિ જે સુન્તનના સ્થાન પર આવી. આ મુદ્દો ચૂકી ન જશો. મૂસાના ઇતિહાસમાં બીજા દેવદૂતનું પ્રતિનિધિત્વ કરતો વેમાર્ક જ્યારે આવ્યો—એવો વેમાર્ક જે તે ઇતિહાસમાં પ્રથમ નિરાશા ઉત્પન્ન કરે છે—ત્યારે તે અબ્રાહામના દેવ સાથેના કરારસંબંધના મુખ્ય નિયમના અસ્વીકારરૂપ હતો.

ખ્રિસ્તની શ્રેણીમાં પ્રથમ નિરાશા લાઝરસનું મૃત્યુ હતું; માર્થા અને મર્યમને નિશ્ચય હતો કે જો યેશુએ વિલંબ ન કર્યો હોત અને લાઝરસને ચાર દિવસથી મરેલો રહેવા ન દીધો હોત, તો આ બન્નું જ ન હોત. યેશુએ પોતાના નજીકના મિત્ર લાઝરસને મરવા દીધો અને કબરમાં સડી જવા દીધો—આથી ઉપજી આવેલી

નિરાશા અતિ વિશાળ હતી, માત્ર તે બે બહેનો માટે જ નહીં, પરંતુ શિષ્યો માટે પણ. તદાપિ, લાઝરસનું પુનરુત્થાન પ્રિસ્તના સમગ્ર સેવાકાર્યની મુદ્રા બની ગયું.

“લાઝરસ પાસે આવવામાં વિલંબ કરતાં ખ્રિસ્તનો એક દયાભર્યો હેતુ હતો—તેમની તરફ, જેમણે તેમને સ્વીકાર્યા નહોતા. તેમણે વિલંબ કર્યો, જેથી લાઝરસને મરણમાંથી જીવિત કરીને તેઓ પોતાના હઠીલા, અવિશ્વાસી લોકોએ ફરી એક વખત આ પુરાવો આપી શકે કે તેઓ ખરેખર ‘પુનરુત્થાન અને જીવન’ છે. તેઓ પ્રજાની—ઇઝરાયેલના ઘરાનાં ગરીબ, ભટકતા ઘેટાંની—બધી આશા છોડી દેવા ઇચ્છતા નહોતા. તેમની અપસ્તાવવિહિનતાને કારણે તેમનું હૃદય તૂટી રહ્યું હતું. પોતાની દયામાં તેમણે નક્કી કર્યું કે તેઓને વધુ એક પુરાવો આપે કે તેઓ પુનઃસ્થાપક છે, એ એકમાત્ર છે જે જીવન અને અમરતાને પ્રકાશમાં લાવી શકે. આ એવો પુરાવો થવાનો હતો, જેને યાજકો ખોટી રીતે અર્થઘટિત કરી શકે નહીં. બેથાન્યે જવામાં તેમના વિલંબનું આ જ કારણ હતું. આ શિષ્યરૂપ ચમત્કાર, લાઝરસને જીવિત કરવો, તેમના કાર્ય પર અને તેમની દેવીત્વની દાવેદારી પર ઈશ્વરની મુહર મૂકવાનો હતો.” The Desire of Ages, 529.

ઈશ્વરના એક લાખ યુમ્માલીસ હજારના મુદ્રાંકનની દૃષ્ટાંતરૂપ રજૂઆત 1843 અને 1844ના ઇતિહાસમાં કરવામાં આવી છે, કારણ કે અમને જણાવવામાં આવે છે કે વિજયી પ્રવેશના સમયે ખ્રિસ્તને યેરુશાલેમમાં લઈ જનાર લાઝરસ જ હતો. વિજયી પ્રવેશનો ઇતિહાસ એ જ ઇતિહાસ છે, જેનો ઉપયોગ સિસ્ટર વ્હાઇટ 1843 અને 1844ના મધ્યરાત્રિની પોકારને દૃષ્ટાંતરૂપે રજૂ કરવા માટે કરે છે. આ ગેરસમજ ખ્રિસ્ત પાસે દેવની સર્જનશક્તિ દ્વારા મૃતકોને સજીવન કરવાની શક્તિ હોવા વિષે હતી. મરિયમ અને એલિઝાબેથે સ્વીકાર્યું હતું કે તેઓ જાણતા હતા કે અંતિમ તૂંચનાદે ઈસુ પાસે લાઝરસને સજીવન કરવાની શક્તિ હતી, પરંતુ તેઓ જોઈ શક્યા નહીં કે તે ત્યારે અને ત્યાં જ સજીવન કરવાની શક્તિ વાસ્તવમાં ધરાવતા હતા. તેઓ એ જ સત્યનો ઇનકાર કરી રહ્યાં હતાં, જેને પ્રદર્શિત કરવા માટે તે પોતાના બાપિસ્મા અને મૃત્યુ સમયે આવ્યા હતા—તેમની વ્યક્તિગત સાડા ત્રણ વર્ષની સેવા-કાર્યની શરૂઆત અને અંત. તેઓ જોઈ શક્યા નહીં, જ્યાં સુધી કબર પરથી પથ્થર દૂર કરવામાં આવ્યો નહીં; જેમ પછી 1843ના ચાર્ટમાં કેટલીક સંખ્યાઓની ભૂલ પરથી તેમનો હાથ દૂર કરવામાં આવવાનો હતો.

મૂસાએ, સિખોરાહને ફરાઉન સાથે આવનારા સંઘર્ષથી દૂર મોકલી આપ્યા પછી, પોતાના મોટાભાઈ હારૂનને મળ્યો, અને આ બંને સંદેશવાહકો બીજા દૂતના સંદેશનું પ્રતિનિધિત્વ કરતાં મિસરમાં આગળ વધ્યા. મિસર પર કોઈપણ આફતો લાવવામાં આવે તે પહેલાં, મૂસાએ ફરાઉનને ચેતવણી આપી કે જો તે ઇઝરાયેલને, દેવના પ્રથમજાતને, બહાર જઈ ઉપાસના કરવા ન દે, તો દેવ મિસરના પ્રથમજાતનો સંહાર કરશે.

અને યહોવાએ મૂસાને કહ્યું: જ્યારે તું મિસરમાં પાછો જવા નીકળે, ત્યારે જો કે જે બધા અદ્ભુત કાર્યો મેં તારા હાથમાં મૂક્યા છે, તે તું ફેરઓન સમક્ષ કરે; પરંતુ હું તેનું હૃદય કઠોર કરી દઈશ, જેથી તે પ્રજાને જવા નહીં દે. અને તું ફેરઓનને કહેજે: યહોવા એમ કહે છે, “ઇઝરાયેલ મારો પુત્ર છે, હા, મારો જેઠો પુત્ર; અને હું તને કહું છું, મારા પુત્રને જવા દે, જેથી તે મારી સેવા કરે; અને જો તું તેને જવા દેવાનો ઇનકાર કરે, તો જો, હું તારા પુત્રને, હા, તારા જેઠા પુત્રને, મારી નાખીશ.” નિર્ગમન 4:21-23.

મધ્યરાત્રિનો પોકાર એવી એક આગાહી હતી કે જે ભવિષ્યમાં પૂર્ણ થવાની હતી.

“મિસરમાંથી ઇઝરાયેલની મુક્તિ પ્રસંગે, જ્યેષ્ઠજાતના સમર્પણની આજ્ઞા ફરી આપવામાં આવી. જ્યારે ઇઝરાયેલની સંતાનો મિસરીઓની દાસ્યાવસ્થામાં હતા, ત્યારે પ્રભુએ મૂસાને આદેશ આપ્યો કે તે મિસરના રાજા ફરાઉન પાસે જઈને કહે, ‘યહોવા એમ કહે છે, ઇઝરાયેલ મારો પુત્ર છે, હા, મારો જ્યેષ્ઠજાત: અને હું તને કહું છું, મારા પુત્રને જવા દે, જેથી તે મારી સેવા કરે; અને જો તું તેને જવા દેવાનો ઇનકાર કરે, તો જોયે, હું તારા પુત્રને, હા, તારા જ્યેષ્ઠજાતને, મારી નાખીશ.’ નિર્ગમન 4:22, 23.”

“મૂસાએ પોતાનો સંદેશ આપ્યો; પરંતુ ગર્વી લા રાજા નો જવાબ એવો હતો, ‘યહોવા કોણ છે કે હું ઇઝરાયેલને જવા દેવા માટે તેની વાણીનું આજ્ઞા પાલન કરું? હું યહોવાને જાણતો નથી, અને હું ઇઝરાયેલને જવા પણ દઈશ નહીં.’” નિર્ગમન 5:2. યહોવાએ પોતાના લોકો માટે ચિહ્ન 1 અને અદ્ ભુતો દ્વારા કાર્ય કર્યું, અને ફરાઉન પર ભયંકર દંડ મોકલ્યા. અંતે વિનાશક દેવદૂતને આજ્ઞા આપવામાં આવી કે તે મિસરીઓમાં મનુષ્ય અને પશુ બંનેના પ્રથમજાતનો સંહાર કરે. ઇઝરાયેલીઓ બચી જાય તે માટે, તેમને આજ્ઞા આપવામાં આવી કે મારવામાં આવેલા એક મેષશાવકનું લોહી તેઓ પોતાના દ્વાર તંભો પર મૂકે. દરેક ઘર ચિહ્નિત કરવાનું હતું, જેથી જ્યારે દેવદૂત પોતાના મૃત્યુના કાર્ય માટે આવે, ત્યારે તે ઇઝરાયેલીઓના ઘરોને પસાર કરી જાય.” The Desire of Ages, 51.

ફરાઉનને આપવામાં આવેલ મધ્યરાત્રિના કંદનનો સંદેશ ફરાઉનની બળવાખોરીના પ્રતિસાદરૂપે પ્રથમજાતના મૃત્યુની ઓળખ કરાવતો હતો. એકવાર આ સંદેશ લખિત અભિલેખમાં મૂકાયો પછી, 1844ના ઉનાળામાં મધ્યરાત્રિના કંદનની શક્તિનું પ્રતિનિધિત્વ કરનાર આફતો મિસર પર લાવવામાં આવી. 1844ના ઉનાળામાં મધ્યરાત્રિના કંદનનો સંદેશ જ્વારભાટાની વિશાળ તરંગની માફક સમગ્ર દેશમાં વકરી ગયો. આફતો મિસરભરમાં ફરી વળી, અને જ્યારે પ્રથમજાતના પ્રતિજ્ઞાત મૃત્યુનો સમય આવ્યો, ત્યારે મિસરભરમાં મધ્યરાત્રિએ એક કંદન સંભળાયું.

અને મૂસાએ કહ્યું, યહોવા આમ કહે છે: “આઘી રાત્રિના આસપાસ હું મિસરના મધ્યમાં પસાર થઈશ; અને મિસરના દેશમાં દરેક પહેલો જન્મેલો મરી જશે—ફેરોનો, જે પોતાના સિંહાસન પર બેસે છે, તેના પહેલો જન્મેલાથી લઈને જાંતોની પાછળ રહેનારી દાસીનો પહેલો જન્મેલો સુધી, તથા પશુઓના બધાં પહેલા જન્મેલા પણ. અને મિસરના સમગ્ર દેશમાં એવો મહાન વિલાપ થશે કે એવો ક્યારેય થયો નથી, અને ફરી ક્યારેય થશે પણ નહીં.” નિર્ગમન 11:4-6.

ખ્રિસ્તનો યેરૂશાલેમમાં વિજયોત્સવસભર પ્રવેશ કલ્વરીના કોસ સુધી લઈ ગયો, અને ખ્રિસ્તના શિષ્યો તથા તેમના અન્ય અનુયાયીઓએ એક મહાન નિરાશાનો અનુભવ કર્યો.

“અમારી નિરાશા શિષ્યોની નિરાશા જેટલી મોટી નહોતી. જ્યારે માનવપુત્ર વિજયોત્સાહ સાથે યેરૂશાલેમમાં પ્રવેશ્યા, ત્યારે તેઓએ આશા રાખી કે તેમને રાજા તરીકે મુકુટ પહેરાવવામાં આવશે. સર્વ આસપાસના પ્રદેશમાંથી લોકો ઉમટી આવ્યા, અને પોકાર્યા: ‘દાવિદના પુત્રને હોસાના.’ અને જ્યારે યાજ્ઞકો તથા પ્રાચીનો એ ઈસુને વિનંતી કરી કે તેઓ જનસમૂહને શાંત રાખે, ત્યારે તેમણે જાહેર કર્યું કે જો તેઓ ચૂપ રહી જાય તો પથ્થરો પણ પોકારી ઊઠશે, કારણ કે ભવિષ્યવાણી પૂર્ણ થવી જ જોઈએ. છતાં, થોડા જ દિવસોમાં, આ જ શિષ્યોએ પોતાના પ્રિય સ્વામીને—જે દાવિદના સિંહાસન પર રાજ્ય કરશે એવો તેઓ વિશ્વાસ કરતા હતા—ઉપહાસ કરતા, તિરસ્કાર કરતા ફરીસીઓની ઉપર ફૂર કોસ પર ખેંચાયેલા જોયા. તેમની ઊંચી આશાઓ નિષ્ફળ ગઈ, અને મૃત્યુનો અંધકાર તેમને ઘેરી વળ્યો.” Testimonies, volume 1, 57, 58.

શિષ્યો અને મિલરાઇટ્સની મહાન નિરાશા પણ એ રીતે દર્શાવવામાં આવી છે જેમ હિબ્રીઓ ફરાઉનની સેનાથી અને લાલ સમુદ્રની વચ્ચે ફસાઈ ગયા હતા.

“ભૂતકાળના યુગોનો સંચિત પ્રકાશ અમારા પર પ્રભાસિત થઈ રહ્યો છે. ઇઝરાયેલની વિસ્મૃતિનો અહેવાલ અમારા પ્રબોધ માટે જાળવી રાખવામાં આવ્યો છે. આ યુગમાં દેવે દરેક રાષ્ટ્ર, કુળ અને ભાષામાંથી પોતાના માટે એક પ્રજા એકત્ર કરવા પોતાનો હાથ લંબાવ્યો છે. આગમન ચળવળમાં તેણે પોતાની વારસાગત પ્રજાના હિતાર્થે કાર્ય કર્યું છે, જેમ તેણે ઇઝરાયેલીઓને મિસરમાંથી બહાર દોરી લાવવામાં કર્યું હતું. 1844ની મહાન નિરાશામાં તેની પ્રજાનો વિશ્વાસ એવી જ રીતે પરીક્ષિત થયો, જેમ લાલ સમુદ્ર પાસે હિબ્રૂઓનો થયો હતો.” Testimonies, volume 8, 115, 116.

આ જોવું મહત્ વપૂર્ણ છે કે જ્યારે ખ્રિસ્ત તથા યરુશાલેમમાં પ્રવેશ્યા, ત્યારે તે ક્ષણની પ્રેરણાએ સ્તુતિનો એવો ઉદ્ગાર ઉત્પન્ન કર્યો, જેને ફરીસીઓ મૌન કરાવવા માંગતા હતા. સ્તુતિના તે સમૂહગાનનું કેન્દ્ર બિંદુ એ હતું કે યેશુ દાવિદના પુત્ર છે—તે જ પ્રતીક, જેનો ઉપયોગ ખ્રિસ્ત તે વાદવિવાદપ્રિય યહૂદીઓ સાથેની પોતાની મૌખિક ચર્ચાઓના અંતને ચિહ્નિત કરવા માટે કર્યો હતો. યહૂદીઓ માટે સૌથી વધુ કંટાળાજનક બાબત એ હતી કે જ્યારે તેઓ યેશુને દાવિદનો પુત્ર કહી રહ્યા હતા, ત્યારે તેઓ અનુમાનરૂપે રાજા દાવિદના યરુશાલેમમાં થયેલા વિજયોત્સવની પ્રવેશનો સંદર્ભ આપી રહ્યા હતા.

દાવિદે કરારના કોથળાને યરુશાલેમમાં લાવવાના કાર્યના ઇતિહાસમાં, સંદેશની શક્તિદાનની રજૂઆત દાવિદના શક્તિદાન દ્વારા કરવામાં આવી હતી.

અને દાવિદ આગળ વધતો ગયો અને મહાન બન્યો; અને સૈન્યોના ચહોવા દેવ તેની સાથે હતા. 2 શમૂએલ 5:10.

ત્યારબાદ દાવિદે કરારનો કોથળો યરુશાલેમમાં લાવવાનો નિશ્ચય કર્યો. કરારના કોથળાને દાવિદના શહેરમાં લાવતાં, જેમ દરેક સુધારણા-રેખામાં થાય છે તેમ, ત્યાં નિરાશા થવાની હતી. ઉઝ્ઝાહ, જેના નામનો અર્થ બળ થાય છે, સારી રીતે જાણતો હતો કે તેને કરારના કોથળાને સ્પર્શ કરવાની અધિકૃતિ નહોતી, તો પણ તેણે એવું કર્યું. જે મુદ્દાએ પ્રથમ વખત કરારના કોથળાને કેદમાં જવા દોર્યો હતો, તે જ હતો પ્રભુની પ્રકાશિત ઇચ્છા પ્રત્યેની અવગણના, અને દેવના કરારના કોથળા સાથે સંકળાયેલી શક્તિ વિશેનું ધૃષ્ટ અનુમાન. છતાં ઉઝ્ઝાહ, દાવિદનો એક બળવાન માણસ, અવગણના કરતો રહ્યો, જેમ મૂસાએ સુન્તનાની આજ્ઞાની અવગણના કરી હતી. ઉઝ્ઝાહને પ્રહાર કરીને મૃત્યુ પામ્યામાં આવ્યો, અને કરારનો કોથળો યરુશાલેમની બહાર જ રહ્યો, જ્યાં સુધી દાવિદે સમજ્યું નહીં કે ઉઝ્ઝાહના મૃત્યુ પછી કરારનો કોથળો જ્યાં રહ્યો હતો તેની દેખરેખ રાખનારાઓને આશીર્વાદ મળી રહ્યા હતા. ત્યાર પછી દાવિદ ફરી યરુશાલેમમાં કરારનો કોથળો લાવવા નીકળ્યો. દાવિદ યરુશાલેમમાં નૃત્ય કરતાં કરતાં પ્રવેશ્યો ત્યારે તેની પત્નીએ તેની નિર્વસ્રતા જોઈ અને તે ખૂબ નિરાશ થઈ.

સુધારાત્મક ચળવળોની ત્રણ રેખાઓ, જે સૌ 1843 અને 1844ને સંબોધે છે—તે સમયગાળો, જેને જોવા અને સાંભળવા ધર્મી પુરુષો અને પ્રબોધકો ઇચ્છતા હતા. બીજા દૃતના આગમનની વિશેષતાઓ, આ રીતે વિલંબના સમય અને નિરાશાને ચિહ્નિત કરતી, સર્વે સહેલાઈથી જોવાય છે. વધુ ઊંડાં સત્યો દર્શાવે છે કે નિરાશા માત્ર મૂસા, અથવા ઉઝ્ઝાહ, અથવા માર્થા અને મરિયમ તરફથી થયેલી ગેરસમજ જ નહોતી, પરંતુ એવી નિરાશા હતી, જે તે જ ઇતિહાસ સાથે સંકળાયેલ એક આધારભૂત સિદ્ધાંતના અસ્વીકાર સાથે જોડાયેલી હતી, જેમાં આ નિરાશા પૂર્ણ થઈ હતી. મૂસા માટે તે સુન્તનું ચિહ્ન હતું; ઉઝ્ઝાહ માટે તે સંદૂક અંગે દેવના આજ્ઞાઓ વિષેનું અતિધારસ્ત્ય હતું; માર્થા અને મરિયમ માટે તે ખ્રિસ્તની પુનરુત્થાન કરાવવાની સર્જનાત્મક શક્તિમાં વિશ્વાસનો અભાવ હતો.

મૂસા સાથે તેમની સેવા-કાર્યની અતિ કેન્દ્રીય વિષયવસ્તુ પસંદ કરાયેલા લોકસમૂહ સાથે કરારસંબંધ સ્થાપિત કરવાની હતી, અને મૂસાએ તે કરારના ચિહ્નને ભૂલી દીધું. ઉઝ્ઝાહ સાથે, તે તો દેવના કાયદાની પવિત્રતાનો જ મૂળભૂત સિદ્ધાંત હતો, જે કરારમાં રહેલા પવિત્ર કોશમાં અવતરિત થયો હતો. માર્થા અને મરિયમ સાથે, તે તો ખ્રિસ્તની સેવા-કાર્યનું જ કેન્દ્રીય તત્ત્વ હતું, જે તેમના બાપ્તિસ્માથી આરંભ પામે છે, અને તેમની સેવાના આરંભમાં જેનું પ્રતિકરૂપ દર્શાવવામાં આવ્યું હતું તે પ્રમાણે તેમના મરણ, દફન અને પુનરુત્થાનમાં પૂર્ણ થાય છે. 1843ની પ્રથમ નિરાશા હબક્કૂકની ભવિષ્યવાણીની પરિપૂર્ણતા રૂપ ચાર્ટ ઉપરની કેટલીક સંખ્યાઓમાં થયેલી એક ભૂલને કારણે આવી. આ ભૂલ મિલરનાં આંદોલનના સર્વપ્રથમ સિદ્ધાંતને સ્પર્શતી હતી—એક દિવસ માટે એક વર્ષનો સિદ્ધાંત.

“સાત ગર્જનાઓ” 1840થી 1844 સુધીના એડવેન્ટ આંદોલનનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, પરંતુ તે આંદોલનની અંદર 1843થી 1844નો એવો ઇતિહાસ સમાયેલો છે, જે નિરાશાથી શરૂ થાય છે અને નિરાશા પર જ

સમાપ્ત થાય છે; આ રીતે તે ઇતિહાસ પર આલ્ફા અને ઓમેગાની મુદ્રા મૂકાય છે. અને એ જ ઇતિહાસ તે પવિત્ર ઇતિહાસ છે, જેને જોવા માટે ધર્મી ઓ સદા આતુર રહ્યો છે, એમ ઈસુ અને એલેન ટુ હાઈટ સૂચિત કરે છે.

તે ચાર રેખાઓ; મૂસા, દાવિદ, ખ્રિસ્ત અને મિલરાઇટ્સ શીખવે છે કે જ્યારે દસ કન્યાઓનું દૃષ્ટાંત જગતના અંતે ફરી પુનરાવર્તિત થાય છે, ત્યારે બીજા દૂતના સંદેશાનો નહીં, પરંતુ ત્રીજા દૂતના સંદેશાનો એક સશક્તીકરણ થશે, જેની પાછળ એક નિરાશા આવશે, જે એક વિલંબના સમયનો પ્રારંભ કરશે.

જ્યારે પ્રથમ દેવદૂત 11 ઓગસ્ટ, 1840ના રોજ ઉતર્યો, ત્યારે તેણે મીલરાઇટોના મુખ્ય પ્રબોધકીય નિયમની પુષ્ટિ કરી, અને તેમની પ્રથમ નિરાશા વિશેષરૂપે તે નિયમ સાથે જોડાયેલી હતી. જ્યારે તે નિરાશા અને વિલંબનો સમય મધ્યરાત્રિના પોકારે સમાપ્ત થયો, ત્યારે તે સંદેશ પણ “એક દિવસ માટે એક વર્ષ”ના સિદ્ધાંત સાથે સંબંધિત હતો, જેમ કે ખ્રિસ્ત 22 ઓક્ટોબર, 1844ના રોજ આવશે એવી ઓળખ પણ હતી. 1840થી 1844 સુધીના તમામ ચાર માર્ગચિહ્નો “એક દિવસ માટે એક વર્ષ”ના સિદ્ધાંત સાથે સંબંધિત હતા.

યહૂદીઓને દેવના નિયમના સંરક્ષક બનાવવામાં આવ્યા હતા, અને મૂસાની વંશરેખામાં જે મુદ્દો પ્રતિનિધિત થાય છે તે દેવનો નિયમ અને વિધિઓ છે. દાવિદના ઇતિહાસમાં પણ તે ફરી દેવનો નિયમ જ હતો. ખ્રિસ્તના ઇતિહાસમાં પણ તે દેવનો નિયમ જ હતો, કારણ કે રક્તપાત વિના, દેવના નિયમ દ્વારા પાપીને પ્રગટ કરવામાં આવેલ પાપની ક્ષમા થતી નથી. પરંતુ એક્ઝેન્ટિઝમને માત્ર દેવના નિયમના જ નહીં, પણ ભવિષ્યવાણીના વચનના પણ સંરક્ષક બનાવવામાં આવ્યા હતા.

આથી, મિલરાઇટ ઇતિહાસની રેખામાંનો વિષય દેવના ભવિષ્યવાણીય નિયમો છે. એક્ઝેન્ટિઝમના અંતે, ફરી એકવાર વિષય ભવિષ્યવાણીના અર્થઘટનના નિયમો વિષે જ હશે, પરંતુ 1844 પછીથી ભવિષ્યવાણીય સમયનો હવે વધુ ઉપયોગ કરવો નથી. અંતે લાગુ પડતા નિયમો આ આધાર પર સ્થિર છે કે આલ્ફા અને ઓમેગા શરૂઆતથી અંતને દર્શાવે છે.

જ્યારે ઇસ્લામની ભવિષ્યવાણીય પ્રવૃત્તિનું પ્રતિનિધિત્વ કરતી બીજી હાયની પરિપૂર્ણતામાં ઓટોમન સર્વોચ્ચતા સમાપ્ત થઈ, ત્યારે પ્રકાશિતવાક્ય 9:15ની ત્રણસો એકાણું વર્ષ અને પંદર દિવસની ભવિષ્યવાણી પૂર્ણ થઈ, અને “એક દિવસ એક વર્ષનો સિદ્ધાંત,” જે મિલરના કાર્યનું અતિમર્મ છે, તેની પુષ્ટિ થઈ.

જ્યારે 11 સપ્ટેમ્બર, 2001ના રોજ ઇસ્લામે પ્રહાર કર્યો, ત્યારે પ્રકાશન 8:13ની પૂર્ણતામાં ત્રીજા હાયના આગમનની પૂર્ણતા થઈ, અને જે સિદ્ધાંત Future for Americaના કાર્યના હૃદયસ્થાને હતો તેની પુષ્ટિ થઈ; તે સિદ્ધાંત, સરળ રીતે કહીએ તો, ઇતિહાસના પુનરાવર્તનની વાત છે. ઇસ્લામનું પ્રતિનિધિત્વ કરતી એક હાય-તુરાઈની ભવિષ્યવાણીની પુષ્ટિ ત્યારે થઈ, જ્યારે 1840માં પ્રકાશન દસનો દૂત અને 2001માં પ્રકાશન અઢારનો દૂત બંને પૂર્ણ થયા. ઇતિહાસ પુનરાવર્તિત થયો હતો. હવે આગળ જેની અપેક્ષા રાખવી જોઈએ, તે નિરાશા છે.

નિરાશા એક વિલંબના સમયને પ્રવેશ કરાવશે. નિરાશા કાર્યમાં સંકળાયેલા લોકોને નિરુત્સાહિત કરીને વિખેરી નાખશે. નિરાશા ભવિષ્યવાણીના એક મુખ્ય નિયમની અવગણનાના કારણે આવશે—ખરેખર, એક્ઝેન્ટિઝમના આરંભમાં સ્થાપિત થયેલા ભવિષ્યવાણીના પ્રાથમિક નિયમની અવગણનાના કારણે. 11 સપ્ટેમ્બર, 2001 નું સશક્તિ કરણ ઇસ્લામ સાથે સંકળાયેલું હતું અને 18 જુલાઈ, 2020 ની નિરાશા ઇસ્લામ વિષે હતી. આપણને જણાવવામાં આવ્યું છે કે સેમ્યુઅલ સ્પેન્સર અને ત્યારબાદના અન્યોએ 22 ઓક્ટોબર, 1844 ની તારીખને ઓળખી શક્ય છે. તેનું કારણ એ હતું કે પ્રભુએ 1843 ના ચાર્ટ પરની કેટલીક ગણતરીઓની ભૂલમાંથી પોતાનો હાથ હટાવી લીધો. ત્યાર પછી સ્પેન્સર અને મિલરાઇટ્સે જોયું કે જે પુરાવાઓએ તેમને તેવીસસો વર્ષોની ભવિષ્યવાણીની પૂર્ણતાને માટે 1843 વર્ષની આગાહી કરવા પ્રેર્યા

હતા, તે જ પુરાવાઓએ ૮ ચારબાદ તેમને ૨૨ ઓક ટોબર, ૧૮૪૪ ને ઓળખવાની મંજૂરી આપી.

“ઈસુ અને સમગ્ર સ્વર્ગીય સૈન્યે તેઓ ઉપર સહાનુભૂતિ અને પ્રેમથી નજર કરી, જેઓએ મધુર અપેક્ષા સાથે તેઓના આત્માએ જેને પ્રેમ કર્યો હતો તેને જોવા માટે આતુરતાથી રાહ જોઈ હતી. તેમની પરીક્ષાના સમયે તેમને આધાર આપવા દૂતો તેમની આસપાસ મંડરાતા હતા. જેઓએ સ્વર્ગીય સંદેશ સ્વીકારવામાં ઉપેક્ષા દાખવી હતી તેઓ અંધકારમાં જ રહી ગયા, અને તેમના વિરુદ્ધ દેવનો ક્રોધ પ્રજ્વલિત થયો, કારણ કે સ્વર્ગમાંથી તેમણે મોકલેલા પ્રકાશને તેઓએ સ્વીકાર્યો નહોતો. તે વિશ્વાસુ, નિરાશ થયેલાઓ, જેઓ સમજી શકતા ન હતા કે તેમનો પ્રભુ કેમ આવ્યો નથી, તેઓ અંધકારમાં છોડી દેવાયા નહોતા. ફરીથી તેઓને તેમના બાઇબલ તરફ દોરી જવામાં આવ્યા, જેથી તેઓ ભવિષ્યવાણીના સમયગાળાઓની શોધ કરે. પ્રભુનો હાથ આ અંકો પરથી દૂર કરવામાં આવ્યો, અને ભૂલ સમજાવવામાં આવી. તેમણે જોયું કે ભવિષ્યવાણીના સમયગાળાઓ ૧૮૪૪ સુધી પહોંચતા હતા, અને એ જ પુરાવો, જે તેમણે એ દર્શાવવા માટે રજૂ કર્યો હતો કે ભવિષ્યવાણીના સમયગાળાઓ ૧૮૪૩માં સમાપ્ત થતા હતા, એ જ સાબિત કરતો હતો કે તેઓ ૧૮૪૪માં પૂર્ણ થશે. દેવના વચનમાંથી પ્રકાશ તેમની સ્થિતિ પર ચમક્યો, અને તેમણે વિલંબનો સમય શોધી કાઢ્યો—‘જોકે તે [દર્શન] વિલંબ કરે, તો પણ તેની રાહ જો.’ ખ્રિસ્તના તાત્કાલિક આગમન પ્રત્યેના તેમના પ્રેમમાં, તેમણે દર્શનના વિલંબને અવગણ્યો હતો, જેનો હેતુ સાચા રાહ જોનારા લોકોને પ્રગટ કરવાનો હતો. ફરીથી તેમની પાસે સમયનો એક નિર્દિષ્ટ મુદ્દો હતો. છતાં મેં જોયું કે તેમણે પોતાની ગંભીર નિરાશાથી ઉપર ઊઠી શક્યા નહોતા, જેથી તેઓ ૧૮૪૩માં તેમના વિશ્વાસને ચિહ્નિત કરનાર ઉત્સાહ અને શક્તિની એ જ માત્રા ધરાવી શકે.” Early Writings, ૨૩૬, ૨૩૭.

અમે એવી અપેક્ષા રાખવી જોઈએ કે જે પુરાવાએ ૧૮ જુલાઈ, ૨૦૨૦ના રોજ ઇસ્લામ દ્વારા યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સ પર આક્રમણ થવાની આગાહી સુધી દોરી ગયા હતા, તે આ વાતની પુષ્ટિ કરશે કે જલ્દી આવનારા રવિવારના કાયદા સમયે ઇસ્લામ એ જ તે ન્યાય છે જે યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સ પર લાવવામાં આવે છે, માત્ર એટલું કે હવે આ ઘટનાઓ સમયનું તત્વ સંકળાયેલું નથી.

૧૮૪૦થી ૧૮૪૪ સુધીના ઇતિહાસમાં ચાર મુખ્ય માર્ગચિહ્નો. દરેક માર્ગચિહ્ન મિલરના મુખ્ય નિયમના પ્રયોગ સાથે સંકળાયેલું છે—અર્થાત્ એક દિવસ એક વર્ષનો સિદ્ધાંત.

૨૦૦૧ના ઇતિહાસમાં, રવિવારના કાયદા સુધી, ચાર મુખ્ય માર્ગચિહ્નો છે. ૧૧ સપ્ટેમ્બર, ૨૦૦૧ ઇસ્લામ હતું. ૧૮ જુલાઈ, ૨૦૨૦ની નિષ્ફળ આગાહી ઇસ્લામ વિશે હતી. દરેક માર્ગચિહ્ન Future for America ના મુખ્ય નિયમના પ્રયોગ સાથે સંકળાયેલું છે—ઇતિહાસની પુનરાવર્તન. “સાત ગર્જનાઓ” ભવિષ્યની એવી ઘટનાઓનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જે તેમના ક્રમ અનુસાર પ્રગટ કરવામાં આવશે. ચાર માર્ગચિહ્નોમાંનું પ્રથમ ૧૧ સપ્ટેમ્બર, ૨૦૦૧ હતું, જે ત્રીજા શોકની પરિપૂર્ણતામાં ઇસ્લામ દ્વારા સંયુક્ત રાજ્ય અમેરિકા પર થયેલા આક્રમણને ઓળખાવે છે. અંતિમ માર્ગચિહ્ન, જે અમારા ઇતિહાસમાં રવિવારના કાયદાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, તે ઇસ્લામ વિશે જ હોવું જોઈએ, કારણ કે Alpha and Omega હંમેશાં શરૂઆતથી અંતને દર્શાવે છે, અને Alpha and Omega એ જ છે જેણે આ જ ઇતિહાસ માટે “સાત ગર્જનાઓ”ને મુદ્રાંકિત કરી હતી. રવિવારના કાયદા સમયે ઇસ્લામ સંયુક્ત રાજ્ય અમેરિકા પર આક્રમણ કરશે.

હવે ખુલ્લું કરવામાં આવી રહેલા સાત ગર્જનાઓના મુદ્રોત્પાટનના ત્રણ મુખ્ય તત્ત્વોમાંનું આ એક છે। એક વાર મોશેએ પોતાના ઇતિહાસની રેખામાં મધ્યરાત્રિના પોકારનું પ્રતીકરૂપ સંદેશ જાહેર કર્યો પછી, અંતિમ ગતિઓ ઝડપી થઈ ગઈ। દસ અલૌકિક વિનાશક આફતો ત્યાં સુધી આવી કે પ્રથમજાત વિશેની ભવિષ્યવાણી પૂર્ણ થઈ, અને તેના પરિણામે મિસરમાં મધ્યરાત્રિએ પોકાર ઊઠ્યો। જ્યારે ખ્રિસ્ત યેરુશાલેમમાં પ્રવેશ્યા, ત્યારે ક્રોસ તરફ જતાં ઝડપી પગલાં આરંભાઈ ચૂક્યાં હતાં। સંદેશ જાહેર થયા પછી પાછા વળવાનો કોઈ માર્ગ રહ્યો નહોતો। ૧૨ ઓગસ્ટ, ૧૮૪૪ના એક્સેટર શિબિર સભાથી, બે મહિનાથી પણ ઓછા સમયમાં, એ આગાહી પૂર્ણ થઈ।

પછી યહોવાહનું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, “હે મનુષ્યપુત્ર, ઇઝરાયલના દેશમાં આ કેવું કહેવત છે, જે તમે કહો છો, ‘દિવસો લંબાઈ રહ્યા છે, અને દરેક દર્શન નિષ્ફળ જાય છે’? તેથી તેમને કહેજે, ‘પ્રભુ યહોવાહ આમ કહે છે: હું આ કહેવતનો અંત લાવી દઈશ, અને તેઓ હવે પછી ઇઝરાયલમાં તેનો કહેવતરૂપે ઉપયોગ કરશે નહીં; પરંતુ તેમને કહેજે, ‘દિવસો નજીક આવી ગયા છે, અને દરેક દર્શનનું પૂર્ણ થવું પણ.’ કારણ કે ઇઝરાયલના ઘરામાં હવે પછી કોઈ વ્યર્થ દર્શન કે ચાપલૂસ ભવિષ્યવાણી રહેશે નહીં. કેમ કે હું યહોવાહ છું: હું બોલીશ, અને જે વચન હું બોલીશ તે પૂર્ણ થશે; તે હવે વધુ લંબાશે નહીં; કારણ કે, હે બળવાખોર ઘરાણા, તમારા જ દિવસોમાં હું વચન કહીશ અને તેને પૂર્ણ પણ કરીશ, એવું પ્રભુ યહોવાહ કહે છે.” ફરી યહોવાહનું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, “હે મનુષ્યપુત્ર, જો, ઇઝરાયલના ઘરાણા કહે છે, ‘જે દર્શન તે જુએ છે તે ઘણાં દિવસો પછીનું છે, અને તે દૂરના સમયોની બાબતે ભવિષ્યવાણી કરે છે.’ તેથી તેમને કહેજે, ‘પ્રભુ યહોવાહ આમ કહે છે: મારા કોઈ પણ વચનો હવે પછી વધુ લંબાશે નહીં, પરંતુ જે વચન મેં કહ્યું છે તે પૂર્ણ થશે,’ એવું પ્રભુ યહોવાહ કહે છે.” યહેઝકેલ 12:21–28.